

ОПЕРАТИВНЕ ЛІКУВАННЯ ЛАТЕРАЛЬНИХ ПЕРЕЛОМІВ ПРОКСИМАЛЬНОГО ВІДДІЛУ СТЕГНОВОЇ КІСТКИ У ОСІБ СТАРЕЧОГО ТА ПОХИЛОГО ВІКУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ГАММА СТЕРЖНІВ

Шимон М.В., Шимон В.М., Стойка В.В., Пушкаш І.І.

ДВНЗ «Ужгородський національний університет» Медичний факультет, Ужгород, Україна

Вступ. Переломи вертлюгової ділянки стегнової кістки становлять, за даними літератури, від 2 до 13,5%% усіх переломів кісток скелета та від 28-37, 5% всіх переломів стегнової кістки. У осіб похилого та старечого віку частота переломів проксимального відділу стегна значно зростає і становлять від 15 до 44%% серед переломів різної локалізації. Наявність у постраждалих супутньої патології дає підставу віднести дану травму до категорії небезпечної для життя, тому що підсумком пошкодження майже завжди є знерухомленість потерпілого, яка веде в похилому віці до гіпостатичних ускладнень. Це змушує продовжити пошук методів лікування, що забезпечують ранню медичну та побутову реабілітацію.

Метою роботи є оцінка результатів оперативного лікування пацієнтів старечого та похилого віку з латеральними переломами проксимального відділу стегнової кістки.

Матеріали і методи дослідження. У відділенні ортопедії та травматології Ужгородської ЗОКЛ ім.А.Новака за період з 2009 по 2012 роки прооперовано 60 хворих з латеральними переломами проксимального відділу стегна у віковій групі від 65 до 80 років. Всім хворим було виконано закриту репозицію та БІОС гамма стержем. За часом надходження в стаціонар: у першу добу - 30 постраждалих, на 2-3 добу - 22, більше 3 днів – 8 пацієнтів. Усі хворі мали ту чи іншу супутню патологію різного ступеня компенсації, при цьому переважала патологія серцево-судинної системи - 86,28%, неврологічні захворювання склали 13,98%, у тому числі наслідки інсульту - 1,85%, цукровий діабет - 11%. В доопераційному та післяопераційному періоді пацієнти приймали препарати кальцію та бісфосфонати. Основним завданням остеосинтезу була стабілізація кісткових відламків в анатомічно правильному положенні в максимально ранні терміни після надходження хворих у стаціонар з подальшою активізацією їх у післяопераційному періоді.

Результати та їх обговорення. Здійснювалася оцінка найближчих після операції результатів (до виписки зі стаціонару) та віддалених результатів лікування (через 6-8 місяців після остеосинтезу). При оцінці найближчих результатів хорошим вважалося відсутність укорочення і відновлення опороспроможності кінцівки з можливістю самостійного пересування із засобами додаткової опори. Задовільним вважався результат, при якому пацієнт через наявність важких супутніх захворювань міг пересуватися із засобами опори з частковим навантаженням на оперовану кінцівку і сторонньою допомогою. Віддалені результати простежені у 52 хворих. У всіх пацієнтів клініко-рентгенологічно визначалося зрощення перелому, з них 28 (53%) не користувалися засобами опори, решта через вік і наявність супутніх захворювань використовували під час ходьби ходунки.

Висновки. Оперативне лікування латеральних переломів проксимального відділу стегнової кістки із застосуванням гамма стержнів у пацієнтів похилого та старечого віку дозволяє вважати його найбільш оптимальним методом остеосинтезу переломів вертлюгової ділянки стегнової кістки. Малоінвазивність, біомеханічна міцність і надійність системи гамма, контроль осьового зсуву і ротаційної стабільності збільшують шанси на швидке відновлення і повне кісткове зрощення.

Реферат: Целью работы является оценка результатов оперативного лечения пациентов старческого и пожилого возраста с латеральными переломами проксимального отдела бедренной кости. У отделении ортопедии и травматологии Ужгородской ЗОКБ им. А. Новака за период с 2009 по 2012 годы прооперировано 60 больных с латеральными

переломами проксимального отдела бедра в возрастной группе от 65 до 80 лет. Оперативное лечение латеральных переломов проксимального отдела бедренной кости с применением гамма стержней у пациентов пожилого и старческого возраста позволяет считать его наиболее оптимальным методом остеосинтеза переломов вертлужной участка бедренной кости. Малоинвазивность, биомеханическая прочность и надежность системы гамма, контроль осевого смещения и ротационной стабильности увеличивают шансы на быстрое восстановление и полное костное сращение.

Summary: The aim is to assess the results of surgical treatment of older patients and the elderly with lateral fractures of the proximal femur. In the department of orthopedics and traumatology Uzhgorodskogoy ZOKB them. A. Novak, for the period from 2009 to 2012 operated on 60 patients with lateral fractures of the proximal femur in the age group of 65 to 80 years. The surgical treatment of lateral fractures of the proximal femur using gamma rods in patients with middle and old age can be considered its most optimal method of fixation of fractures of the acetabular portion of the femur. Minimally invasive, biomechanical strength and reliability of the scale, control of axial displacement and rotational stability, increase the chances of a quick recovery and complete bony fusion.